

## A Lost Item at a Large Public Gathering

Q

At the *Siyum HaShas* at MetLife Stadium, I saw an umbrella on the floor near seats whose occupants had left a while before. Before leaving, I asked people who were sitting nearby, but no one knew whose it was, so I took it. Later on, I noticed a first name on it, but I have failed to figure out how to identify its owner. What should I do now?

### 5. שולחן ערוך חושן משפט סי' רנט סעי' ז

המציל מהארי והדוב וזוטו של ים ... ושלוליתו של נהר ... הרי אלו שלו אפילו הבעל עומד וצווח. הגה: מכל מקום טוב וישר להחזיר ... ואף על גב דמדינא אין חייבין להחזיר באבידות אלו, אם גזר המלך או בית דין חייב להחזיר מכה דינא דמלכותא או הפקר בית דין הפקר. ולכן פסקו ז"ל בספינה שטבעה בים, שגזר המושל גם הקהלות שכל מי שקונה מן העובדי כוכבים שהוציאו מן האבידה ההיא שיהיה לבעליה, שצריכין להשיב, ואין לו מן הבעלים אלא מה שנתן

### 1. שולחן ערוך חושן משפט סי' רס סעי' ט

כל המוצא אבידה, בין שיש בה סימן בין שאין בה סימן, אם מצאה דרך הנחה אסור ליגע בה, שמא בעליה הניחה שם עד שיהזור לה, אם יבא ליטלה, והיה דבר שאין בו סימן, הרי איבד ממון חבירו, שהרי אין לו בה סימן להחזיר בו. ואם היה דבר שיש בו סימן, הרי זה המריחן לרדוף אחריה ולתת סימניה. לפיכך אסור לו שיגע בה עד שימצאנה דרך נפילה. אפילו נסתפק לו הדבר, ולא ידע אם דבר זה אבוד או מונח, הרי זה לא יגע בו, ואם עבר ונמלו אסור לו להחזירו לשם.

### 6. גמרא, בבא מציעא דף כד עמ' ב

מצא כאן ארנקי מהו? – אמר ליה: הרי אלו שלו. בא ישראל ונתן בה סימן מהו? אמר ליה: חייב להחזיר. תרת? אמר ליה: לפני משורת הדין. כי הא דאבוה דשמואל אשכח הנך חמרי במדברא, ואהדרניהו למריהו לבתר תריסר ירחי שתא, לפני משורת הדין.

### 2. שולחן ערוך חושן משפט סי' רסו סעי' טו

הכריז ולא באו הבעלים, תהא המציאה מונחת אצלו עד שיבא אליהו.

### 7. שולחן ערוך חושן משפט סי' רסו סעי' ג

המוצא אבידה (ואינו מכיר את בעליה) מכריז עליה בבתי כנסיות ובתי מדרשות. ובזמן שיש אנשים שאומרים: אבידה הנמצאת של מלך היא, מודיע לשכניו ומודיעו ודיו.

### 3. שולחן ערוך חושן משפט סי' רנט סעי' ג

כיצד? המוצא מציאה במקום שישראל מצויים שם, חייב להכריז, שלא נתיאשו הבעלים. ואפילו העיר מחצה עובדי כוכבים ומחצה ישראל, או אפילו רובה עובדי כוכבים, והוא מצאה במקום שרוב העוברים שם ישראל, חייב להחזיר. אבל אם רוב העיר עובדי כוכבים, או אפילו רובה ישראל, ומצאה במקום שרוב העוברים שם עובדי כוכבים, אינו חייב, אפילו אם ידע שמישראל נפלה ויש בה סימן, שודאי נתיאשו הבעלים; וכגון שהוא מדברים שיש לתלות שידע מיד בנפילתו

### 8. פתחי חושן, אבידה פרק ז הע' י

... בדבר שיש בו יאוש שלא מודעת, שלדעת כמה פוסקים מותר לו להשתמש בהם, נראה שדי אם יכתוב בפנקסו שחפץ זה בא לו מחמת אבידה, ויכול הוא או יורשיו להשתמש בו עד שימצא יורש ודאי של בעל האבידה, ובוה מיושב מה שמקשים העולם שלא מצינו הפצים המונחים ביד אבותינו או ביד בית דין. ופשוט שאינו מקיים מצות השבה במה שנותן האבידה לצדקה, וכל שכן שאינו חייב לעשות כן ... ומכל מקום נראה שאם יודע שלא יוכל לקיים מצות השבה, אפשר שראוי לתת האבידה לצדקה, כדי שעל כל פנים יהא זכות לבעל האבידה, אלא שירשום אצלו שווי האבידה (ואם יבוא הבעלים יודיע לו שנתן לצדקה, ואם לא יתרחצה בכך, יהא חייב להחזיר לו).

### 4. שולחן ערוך ורמ"א חושן משפט סי' רנט סעי' ח

נהר שעושים בו סכר לצוד בו דגים, ופועלים ישראלים רגילים לעשותו ולתקנו, כשמתקלקל, המוצא בו מציאה חייב להכריז. הגה: וכן מקום ששומרים שם עובדי כוכבים בקבע, אף על פי שרוב הנכנסים ויוצאים ישראלים, אינו חייב להכריז.